

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

СЛОВО СТАЛОСЯ ТІЛОМ

THE WORD BECAME FLESH

**LA PAROLE A ÉTÉ FAITE
CHAIR**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

« Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця.» (Івана1:14).

Це те, що радісне Різдво святкує, дорогі брати і сестри. Це втілення, воплощення, Духа - Бога Слова, так що відтепер плоть, матерія, складники цього світу, можуть знову стати місцем зустрічі між Богом і Його творінням. Це - Бог Отець знаходить Своїх загублених дітей і забирає їх з Собою додому, щоб вони могли бути причасниками Його любові і спілкування з Ним на віки (бо ж Дух - невмирущий).

Це Бог Любитель, приходять по свою Кохану, яка був схоплена в полон ворогом - гріхом, темрявою, смертю. Це Бог, Цар над царями, усього Господь, приходять відновити Своє володіння над Своїм господарством, щоб «царство світу цього» дійсно могло стати «Царством Бога нашого і Христа Його, - і Він царюватиме на вічні віки», як славний приспів твору Генделя Месія (взятий з Книги Об'явлення) проголошує так урочисто.

Ми теж можемо знайти особливе значіння в цьому предивному, самовідданому чині Бога нашого. Перш за все, ми можемо зрадіти, зрозумівши, що все це для нас - для всіх а разом з цим і для кожного з нас, Бог учинив це чудо. Ми можемо зазнати безпечність у свідомості, що ми є об'єктом пречудної любові Творця цього безмежного всесвіту. Ми можемо пізнати, що ми не самітні, - що ми

ніколи не будемо самотніми, бо ж Він є і завжди буде з нами!

По-друге, ми теж можемо знайти в собі хоробрість і силу віддавати й себе: віддавати себе своїм найближчим, які, на жаль, занадто часто занедбані в шумі й суєті сучасного життя. Ми можемо віддавати себе своїм сусідам - своєму співтовариству, своїй Церкві, своєму довколишньому середовищу. А подарунок, який ми можемо дати це саме основний і найважливіший подарунок – тобто намір, прийнятий добровільно і з любов'ю - бути не лише тими, які беруть а й тими, що дають. Все починається з нашої волі, - ми повинні твердо *вирішити* бути тими, що дають від себе.

І тоді ми повинні зробити це невидиме, духовно-психологічне вирішення реальне тим, що ми дійсно *виконуємо*. Наші *власні* слова повинні стати плоттю. Наші благі наміри повинні стати добрими вчинками. Невидиме повинно стати видимими. Подібно до того, як це було з нашим Богом.

Бо ж Його невидима Любов стала видимою в малому Дитяті, що лежить у яслах, в Людині, що страждає і помираючи на Дереві, віддає Свою увагу та прощення тим, які, в своїй загубленості й несвідомості, відповіли на Його любов і справедливість жорстокістю і насильством. Але, тому що любов і істина дійсно основи світобудови, основи всього, що є, це ж не жорстокість і насильство, які перемогли. Ні, перемогла таки предивна любов Бога до Свого творіння.

Передбачаючи, що потужну, справжню, безмежну перемогу Христа, Ангели співали на Різдво (і запрошують вони й нас приєднатися до них): СЛАВА БОГУ В ВИСОТІ, А НА ЗЕМЛІ МИР, У ЛЮДЯХ БЛАГОВОЛІННЯ (ДЛЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ У ВСЬОМУ СВІТІ). Амінь.

THE WORD BECAME FLESH

“And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth” (John 1:14).

That is what this joyous Christmas season celebrates, dear brothers and sisters. It is the Incarnation, the enfleshment, of Spirit – of God the Word, so that henceforth flesh, matter, the stuff of this world, might once again be the meeting place between God and His creation. It is God the Father finding His lost children and taking them Home with Him, so that they might be partakers of His love and fellowship for all eternity (since Spirit is undying).

It is God the Lover, coming for His beloved who had been taken captive by the enemy, by sin, by darkness, by death. It is God the King of kings, the Lord of all that is, coming to restore His Kingship

LA PAROLE A ÉTÉ FAITE CHAIR

«Et la Parole a été faite chair, et elle a habité parmi nous, pleine de grâce et de vérité; et nous avons contemplé Sa gloire, une gloire comme la gloire du Fils unique venu du Père» (Jean 1 :14).

C'est ce que cette saison de Noël joyeuse fête, chers frères et sœurs. C'est l'Incarnation de l'Esprit - de Dieu le Verbe, de sorte que dorénavant chair, matière, les choses de ce monde pourraient une fois de plus être le lieu de rencontre entre Dieu et Sa création. C'est Dieu le Père Qui trouve Ses enfants perdus et les prend chez Lui, afin qu'ils puissent avoir part de Son amour et de Sa fraternité pour l'éternité (car l'esprit est immortel).

C'est Dieu l'Amant Qui vient pour Son bien-aimé qui avait été fait prisonnier par l'ennemi, par le péché, par les

over His domain, so that “the Kingdom of this world” might indeed become “the Kingdom of our God and of His Christ – and He shall reign forever and ever”, as that noble chorus in Handel’s The Messiah (taken from the Book of Revelation) proclaims so triumphantly.

And we, too, can find special meaning in this amazing, self-giving act of our God. First of all, we can rejoice in the knowledge that it was for *us* – for each and every one of us, that God did this wonderful thing. We can know the security of being the object of the amazing love of the Creator of all this vast universe. We can know that we are never alone – that we never shall be alone, for He is and always shall be with us!

Secondly, we, too, can find the courage and strength to give of ourselves: give to our own loved ones, who, alas, are all too often ignored in the hustle and bustle of modern life. We can give to our neighbour – our community, our Church, our environment. The gift we can give is the first and most important gift – intention, which is freely and lovingly offered – to be givers and not only takers. It all starts in our will – we must *decide* to be givers.

And then we must make that invisible, spiritual-psychological decision real by what we actually *do*. Our *own* words must become flesh. Our good intentions must become good acts. The invisible must become visible. Just as it did with our God.

For His invisible Love became visible in a small Child lying in a manger, in a Man suffering and dying upon a Tree, offering His concern and forgiveness to those who, in their lostness and ignorance, responded to His love and truth with cruelty and violence. Yet because love and truth are truly the foundations of the universe, the ground of all that is, it was not cruelty and violence that won out. Rather it was this amazing Love of God towards His creation.

ténèbres, par la mort. C’est Dieu le Roi des rois, le Seigneur de tout ce qui est, Qui vient pour restaurer Sa royauté sur Son domaine, de sorte que «le royaume du monde» pourrait en effet devenir «le royaume de notre Dieu et de Son Christ - et Il régnera pour toujours et à jamais», comme proclame triomphalement cette noble chorale dans Le Messie de Haendel (tirée du Livre de l’Apocalypse).

Et nous aussi, nous pouvons trouver une signification particulière dans cet incroyable acte de notre Dieu Qui nous donne Soi-même. Tout d’abord, nous pouvons nous réjouir en sachant que c’était pour nous - pour chacun d’entre nous, que Dieu a fait cette chose merveilleuse. Nous pouvons connaître la sécurité d’être l’objet de l’amour étonnant du Créateur de tout ce vaste univers. Nous pouvons savoir que nous ne sommes jamais seuls - que nous ne serons jamais seuls, car Il est et Il sera toujours avec nous!

Deuxièmement, nous aussi, nous pouvons trouver le courage et la force de donner de nous-mêmes: donner à nos propres proches, qui, hélas, sont trop souvent ignorés dans l’agitation de la vie moderne. Nous pouvons donner à notre prochain - notre communauté, notre Église, notre environnement. Le cadeau que nous pouvons donner est le premier et le plus important cadeau - l’intention, qui est offerte librement et avec amour - à être des donateurs et non seulement des preneurs. Tout commence avec notre volonté - nous devons décider d’être donateurs.

Et puis nous devons actualiser cette invisible, spirituelle et psychologique décision par ce que nous faisons réellement. Nos propres mots doivent devenir chair. Nos bonnes intentions doivent devenir de bons actes. L’invisible doit devenir visible. Tout comme il l’a fait

Anticipating that great, transcendent, cosmic victory of Christ, the Angels sang at Christmas (and invite us to join them):
GLORY TO GOD IN THE HIGHEST AND ON EARTH PEACE, GOOD WILL TO MEN (TO ALL PEOPLE EVERYWHERE).
Amen.

avec notre Dieu.

Car Son amour invisible est devenu visible dans un petit Enfant couché dans une mangeoire, dans un Homme souffrant et mourant sur un arbre, en offrant Sa prévenance et Son pardon à ceux qui, dans leur égarement et leur ignorance, a répondu à Son amour et Sa vérité avec la cruauté et la violence. Pourtant, parce que l'amour et la vérité sont vraiment les fondations de l'univers, de la terre et de tout ce qui est, ce n'était pas la cruauté et la violence qui ont gagné. Au contraire, c'était cet Amour étonnant de Dieu envers Sa création.

En anticipant cette grande et transcendante victoire cosmique du Christ, les anges ont chanté à Noël (et ils nous invitent à nous joindre à eux): GLOIRE A DIEU AU PLUS HAUT ET SUR LA TERRE PAIX, LA BONNE VOLONTÉ AUX HOMMES (À TOUTES LES PERSONNES PARTOUT). Amen